

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 8C/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718200306
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8718200306.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Richardom Burešom v spore žalobcu: F. Ľ. Š.Č., nar. XX.X.XXXX, bytom L.E. XXXX/XX, XXX XX K., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 100 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16.9.2014 domáhal, aby súd a) zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-353/13-LP zo dňa 31.3.2013 vydaný rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina, b) určil, že rozhodcovská zmluva zo dňa 28.4.2011 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, c) primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 eur.

2. Súd rozsudkom č. k. 10C/229/2014-75 zo dňa 8.9.2017 vylúčil nárok na primerané finančné zadostučinenie na samostatné konanie.

3. V návrhu na úhradu primeraného finančného zadostučinenia žalobca žiadal priznať sumu 500 eur z dôvodu hrubého porušenia práv spotrebiteľa a stresu, ktorý mu bol spôsobený dojednaním rozhodcovského konania a vydaním rozhodcovského rozsudku, a to všetko na základe vnútenej a absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

4. Súd zistil, že konkurz na majetok žalobcu bol zrušený 16.8.2018, pretože konkurzná podstata nepokryla náklady konkurzu (nebol zistený žiaden majetok žalobcu).

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 4.10.2018 uviedol, že konkurz žalobcu bol ukončený, čím správca konkurznej podstaty - žalobca, nemá ďalej legitimáciu konať v mene žalobcu.

6. Žalobca na pojednávaní uviedol, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz 16.3.2018. Za správcu bol ustanovený JUDr. Peter Rychnavský. Trval na podanej žalobe. Výšku primeraného finančného zadostučinenia odôvodnil tým, že išlo o neprimeranú psychickú záťaž s neustálymi telefonátmi zo

strany žalovaného. Telefonovali mu domov, do zamestnania. Posielali zrážky zo mzdy. Finančné zadostučinenie vo výške 500 eur je primerané, s ohľadom na psychický nátlak, na vek žalobcu ako aj na nátlak manželky a dcéry, ktoré žijú v spoločnej domácnosti.

7. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 25.1.2019 poukázal na to, že žalobca ani nevrátil sumu, ktorú obdržal. Je stále dlžný, pričom ním podaná žaloba nesleduje žiadnu rovnováhu zmluvných strán.

8. Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením s rozsudkom č. k. 10C/229/2014-75 zo dňa 8.9.2017, žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku č. I. 8 - 17, rozhodcovským rozsudkom č. I. 19 - 25, vyjadrením žalovaného zo dňa 25.1.2019 a ďalšími listinnými dôkazmi tvoriacimi spisový materiál zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 28.4.2011 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“). Na základe zmluvy poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 1.230 eur so splatnosťou úveru 42 splátok s výškou mesačnej splátky 69,50 eur. Okresný súd Poprad rozsudkom č. k. 10C/229/2014-75 zo dňa 8.9.2017 zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-353/13-LP zo dňa 31.3.2013 vydaný rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina. Druhým výrokom určil, že rozhodcovská zmluva zo dňa 18.4.2011 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok.

10. Žalobca tvrdil, že v čase, keď prestal dlh žalovanému splácať, žalovaný ho obťažoval neustálymi telefonátmi domov, do zamestnania, dokonca do učtarne v práci, žiadali vykonávať zrážky zo mzdy. Stalo sa, že raz aj pracovník žalovaného do bytu žalobcu prišiel riešiť tento problém do bytu žalobcu vo večerných hodinách, kedy žalobca chcel volať políciu. Inokedy iná pracovníčka sa mu snažila doručiť obálku od žalovaného.

11. Tvrdené okolnosti žalovaný nespochybnil.

12. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len "orgán dozoru") a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Súd na základe zisteného skutkového stavu veci a citovaných právnych ustanovení má za to, že žaloba o primerané zadostučinenie je čo do základu dôvodná. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným je bezpochyby vzťahom spotrebiteľským, a to aj napriek tomu, že ide o zmluvu o úvere, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka. Niet žiadnych pochybností o tom, že predmetom konania bol nárok zo zmluvy, ktorá na základe vyššie uvedeného, zodpovedá definícií spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľom je v súlade s európskou aj vnútroštátnou súkromnoprávnou aj verejnoprávnou úpravou osoba, ktorá v zmluvnom vzťahu, do ktorého vstupuje so subjektom vykonávajúcim obchodnú činnosť, nejedná v rámci svojej podnikateľskej činnosti alebo v rámci výkonu svojho povolania. Kritériom pre posúdenie zmluvnej strany ako spotrebiteľa je jednak označenie tejto strany v zmluve, ako aj samotný predmet

záväzkového vzťahu. V konkrétnom prípade žalovaný poskytol úver vykonávajúc svoju podnikateľskú činnosť a zároveň žalobca ako dlžník, z poskytnutých úverových prostriedkov financoval svoje osobné potreby. Zmluva, ktorá bola uzavretá, je preto zmluvou spotrebiteľskou. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy, z ktorej nárok je predmetom tohto sporu, znamená, že na právny vzťah založený zmluvou je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia iných právnych predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa.

16. Z vyššie ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Obdobne upravuje právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami aj § 53 Občianskeho zákonníka. V rozsudku č. k. 10C/229/2014-75 zo dňa 8.9.2014 súd konštatoval porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa a preto zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-353/13-LP zo dňa 31.3.2013 vydaný rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina a súčasne určil, že rozhodcovská zmluva zo dňa 18.4.2011 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. V súlade s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vzniklo žalobcovi ako spotrebiteľovi, ktorá na súde úspešne uplatnila porušenie práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve, ktoré je upravené tak v zákone č. 250/2007 Z. z. ako aj v osobitnom predpise (Občianskom zákonníku), právo na finančné zadosťučinenie voči žalovanému, ktorý porušenie práva žalobcu dopustil.

17. Z rozsudku sp. zn. 10C/229/2014 jednoznačne vyplýva, že boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa tým, že žalovaný voči žalobcovi použil neprijateľnú zmluvnú podmienku - rozhodcovskú zmluvu. Túto neprijateľnú podmienku použil aj napriek tomu, že v minulosti bolo niekoľkokrát súdom prvej inštancie, ale aj odvolacím súdom, konštatované, že takáto rozhodcovská zmluva, akú štandardne využíva žalovaný, je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti. Na základe takejto neplatnej rozhodcovskej zmluvy bolo následne priznané voči žalobcovi ako spotrebiteľovi v rozhodcovskom konaní plnenie v rozpore so zákonom. S ohľadom na uvedené, súd v rozsudku sp. zn. 10C/229/2014 konštatoval porušenie ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka.

18. Žalobca v žalobe žiadal priznať ako primerané finančné zadosťučinenie sumu 500 eur. Túto sumu považoval za primeranú vzhľadom na to nátlak žalovaného na jeho osobu, ako a blízkych osôb žijúcich s ním v spoločnej domácnosti (manželka a dcéra), a jeho vek.

19. Súd v otázke výšky primeraného finančného zadosťučinenia zastáva názor, že túto nie je možné paušalizovať tak, aby vo všetkých prípadoch, kedy voči žalovanému boli žalobcovia úspešní, bola priznaná aj rovnaká suma finančného zadosťučinenia.

20. Žalovaný tvrdil, že žalobcovi nevznikla žiadna ujma, nakoľko neuhradil sumu, ktorá jej bola poskytnutá. Podľa názoru súdu nie je možné stotožňovať výšku finančného zadosťučinenia s výškou plnenia, ktoré je ešte žalobca povinný vrátiť žalovanému z titulu poskytnutého úveru.

21. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie vyplýva žalobcovi priamo zo zákona. Výšku však musí žalobca preukazovať sám. Tu jej nie je možné priznať právo v určitej výške bez preukázania jeho výšky, alebo aspoň označenia dôkazov preukazujúcich jeho výšku.

22. Súd zohľadnil pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia najmä to, za akých okolností došlo k porušeniu práva žalobcu.

23. Je všeobecne známe, že rozhodcovská zmluva uzavretá pri spotrebiteľských úveroch je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko je spotrebiteľ nútený podpísať predmetnú rozhodcovskú zmluvu a tým sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, ak chce získať úver. Bez podpísania rozhodcovskej zmluvy mu úver nebude poskytnutý. Týka sa to aj sporov, v ktorých ako strana vystupovala žalovaný. Žalovaný mal k dispozícii tieto rozhodnutia a aj napriek tomu používal takúto rozhodcovskú zmluvu, vediac o riziku vzniku sporu o určenie neplatnosti tejto rozhodcovskej zmluvy.

24. Na druhej strane však aj žalobca vzhľadom na široko medializovanú osvetu v oblasti spotrebiteľských práv a s poukazom na možnosť bezplatne sa poradiť o svojich spotrebiteľských právach pred uzatváraním zmluvy so žalovaným, prípadne aj počas jeho trvania svoje práva nestrážil natoľko bdelo, aby sa vyhol prípadnému nekalému konaniu zo strany žalovaného.

25. Preto súd považoval za primerané finančné zadosťučinenie primerané v rozsahu 100 eur. Na jednej strane je to určitá forma prevencie voči žalovanému nepoužívať tieto nekalé obchodné praktiky, ale na druhej strane nejde o sumu, kde by hrozilo nebezpečenstvo neprípustného obohacovania sa žalobcu a zneužívania tohto prostriedku ochrany spotrebiteľa. Preto priznanie sumy vo výške 100 eur žalobcovi je primeraným finančným zadosťučinením za znášanie stavu svojej právnej neistoty až do právoplatnosti rozsudkom sp. zn. 10C/229/2014. Súd zohľadnil aj tvrdý nátlak žalovaného na žalobcu a jeho blízkych, kde žalovaný nepreukázal opak.

26. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. V súlade s citovanými ustanoveniami súd rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Zásadu úspechu treba uplatniť aj na konanie, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V takomto prípade však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Základnou otázkou pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania je skutočnosť, že bolo zasiahnuté do žalobcovho práva, teda že v danom prípade mu bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie. Možno konštatovať, že žalobca bol v spore úspešný. V konaní mu však preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli. Preto súd rozhodol tak, že žalobca nemá na náhradu trov konania právo (čl. 17 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú

vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.